

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: **رمزی بارود**

مجله جنوب جهانی

فرستنده: عثمان حیدری

۲۳ اپریل ۲۰۲۵

آیا اتفاق «غیرقابل تصور» میان ترمپ و نتانیاهو در شرف وقوع است؟

جایگاه سیاسی نتانیاهو رو به افول است. او به عنوان یک رهبر سیاسی و ستراتیژیست نظامی شکست خورده تلقی می‌شود، کسی که قادر به کسب پیروزی‌های قاطع یا گرفتن امتیازات سیاسی از مخالفانش نیست.

سفر اخیر بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل به واشنگتن، یک سفر معمولی نبود. اجماع تحلیلگران اسرائیلی، به استثنای معدود وفاداران باقی‌مانده، بر این است که نتانیاهو دعوت نشده بود، بلکه توسط دونالد ترمپ، رئیس‌جمهور امریکا احضار شده بود.

تمام شواهد این ادعا را تأیید می‌کند. نتانیاهو بندرت بدون هیاهوی گسترده رسانه‌های اسرائیلی به ایالات متحده سفر می‌کند، و از روابط ستودنی خود با دولت‌های مختلف ایالات متحده به عنوان فرصتی برای «تبلیغات» برای تقویت تصویر خود به عنوان مرد قدرتمند اسرائیل استفاده می‌کند.

این بار، جایی برای چنین کمپین‌هایی وجود نداشت. نتانیاهو در حین سفر رسمی به هنگری از احضار ترمپ مطلع شد. در آنجا، ویکتور اوربان، رئیس‌جمهور هنگری، با ستایش‌های دیپلماتیک اغراق‌آمیز از او استقبال کرد، که نشان‌دهنده

سرپیچی از محکومیت‌های بین‌المللی نتانیا‌هو، متهم به جنایات جنگی تحت تعقیب دیوان کیفری بین‌المللی (ICC)، بود و او را چیزی جز رهبری منزوی یک دولت مطرود فزاینده نشان می‌داد.

نقطه اوج پیروزی کوتاه‌مدت نتانیا‌هو در هنگری، اعلام خروج هنگری از دیوان کیفری بین‌المللی توسط اوربان بود، اقدامی با پیامدهای عمیقاً نگران‌کننده.

برای نتانیا‌هو مناسب بود که از سفر خود به واشنگتن برای منحرف کردن توجه از جنگ شکست‌خورده‌اش در غزه و درگیری‌های داخلی در اسرائیل استفاده کند. اما، همانطور که ضرب‌المثل عربی می‌گوید، «باد اغلب خلاف میل کشتی می‌وزد.»

این تصور که نتانیا‌هو احضار شده بود، نه دعوت، با گزارش‌های رسانه‌های اسرائیلی تأیید می‌شود که او تلاش کرد این سفر را با بهانه‌های مختلف به تعویق بیندازد. او شکست خورد و در نهایت در تاریخی که کاخ سفید تعیین کرده بود به واشنگتن پرواز کرد. در ابتداء، گزارش‌هایی منتشر شد مبنی بر این که هیچ کنفرانس مطبوعاتی برگزار نخواهد شد و از این طریق نتانیا‌هو از تریبون تبلیغ حمایت تزلزل‌ناپذیر واشنگتن از اقدامات نظامی‌اش و شرح «روابط ویژه» بین دو کشور محروم می‌شد.

یک کنفرانس مطبوعاتی برگزار شد، اگرچه عمدتاً تحت سلطه پیام‌های متناقض و لفاظی‌های معمول ترمپ قرار داشت. نتانیا‌هو به طور خلاصه صحبت کرد، و تلاش کرد همان زبان بدن مطمئنی را که در سفر قبلی خود به واشنگتن مشاهده شده بود، به نمایش بگذارد، جایی که با قامتی راست و پاهای باز نشسته بود، گویی در حال فرماندهی است. اما این بار، زبان بدنش به او خیانت کرد. چشمانش عصبی حرکت می‌کرد و او به‌ویژه هنگامی که ترمپ اعلام کرد که ایالات متحده و ایران بزودی مذاکرات مستقیم خود را در عمان آغاز خواهند کرد، خشک و متعجب به نظر می‌رسید.

ترمپ همچنین به لزوم پایان دادن به جنگ غزه اشاره کرد، اما اعلام ایران به وضوح نتانیا‌هو را شوکه کرد. او با استیصال تلاش کرد گفتمان خود را با ترمپ همسو کند و به خلع سلاح لیبیا تحت رهبری معمر قذافی اشاره کرد. اما این هرگز بخشی از طرح منطقه‌ای رسمی اسرائیل نبود. اسرائیل به طور مداوم از مداخله نظامی ایالات متحده علیه ایران حمایت کرده بود، علی‌رغم اطمینان از این که چنین جنگی کل منطقه را بی‌ثبات می‌کند و به طور بالقوه ایالات متحده را به درگیری بسیار طولانی‌تر و ویرانگرتر از حمله ۲۰۰۳ به عراق می‌کشاند.

شواهد بیشتر در مورد دیدگاه‌های متفاوت ایالات متحده از جاه‌طلبی‌های منطقه‌ای اسرائیل - که حول جنگ دائمی، گسترش سرزمینی و سلطه ژئوپلیتیک متمرکز است - در این واقعیت نهفته است که چهره‌های کلیدی سیاسی و فکری در دولت ترمپ، بیهودگی چنین درگیری‌هایی را تشخیص می‌دهند. در مبادلات لو رفته در پلتفرم پیام‌رسانی رمزگذاری‌شده سیگنال، جی‌دی ونس اعتراض کرد که تشدید جنگ در یمن به نفع اروپا است، نه ایالات متحده، قاره‌ای که ایالات متحده به طور فزاینده‌ای از آن جدا می‌شود، اگر درگیر جنگ تجاری با آن نباشد.

جنگ یمن، مانند یک درگیری احتمالی با ایران، به طور گسترده‌ای به عنوان جنگی که به نیابت از اسرائیل انجام می‌شود تلقی می‌شود. چهره‌هایی مانند تاکر کارلسون، مفسر برجسته، ناامیدی فزاینده را در میان روشنفکران راست‌گرا در ایالات متحده بیان کردند، و در تویییتی نوشتند که «هر کسی که از درگیری با ایران حمایت می‌کند، متحد ایالات متحده نیست، بلکه دشمن است.»

تمایل ترمپ به زیر سؤال بردن آشکار سیاست‌های نتانیا‌هو هنوز مشخص نیست. اظهارات متناقض او، مانند درخواست برای پایان دادن به جنگ غزه در حالی که همزمان از اخراج فلسطینی‌ها حمایت می‌کند، به ابهام می‌افزاید. با این حال، گزارش‌های اخیر حاکی از قصد مصمم ایالات متحده برای پایان دادن به جنگ غزه به عنوان بخشی از یک ستراتیژی

گسترده‌تر است، که غزه را به یمن، لبنان و ایران مرتبط می‌کند. این با نیاز واشنگتن برای تثبیت منطقه همسو است، زیرا برای مرحله جدیدی از رقابت با چین آماده می‌شود، که نیازمند آمادگی جامع اقتصادی، سیاسی و نظامی است.

اگر ترمپ ثابت کند که قادر به انجام کاری است که دیگران نتوانسته‌اند، آیا نتانیاهاو در نهایت تسلیم فشار امریکا خواهد شد؟

در سال ۲۰۱۵، نتانیاهاو نفوذ بی‌نظیر اسرائیل بر سیاست خارجی و داخلی ایالات متحده را زمانی نشان داد که در هر دو مجلس کنگره سخنرانی کرد. علی‌رغم چند اعتراض ناچیز، سیاستمداران جمهوری‌خواه و دموکرات با اشتیاق کف زدند، در حالی که نتانیاهاو از بارک اوباما، رئیس‌جمهور وقت، که در آن حضور نداشت و توسط طبقه سیاسی خود منزوی به نظر می‌رسید، انتقاد کرد.

با این حال، اگر نتانیاهاو معتقد است که می‌تواند آن لحظه را تکرار کند، اشتباه می‌کند. آن سال‌ها مدت‌هاست که گذشته است. ترمپ، یک رهبر پوپولیست، ملزم به یافتن تعادل‌های سیاسی در کنگره نیست. او که اکنون در دوره دوم و نهایی خود قرار دارد، می‌تواند، در تئوری، وابستگی نهادینه ایالات متحده به تأیید اسرائیل و لابی تهاجمی آن در واشنگتن را کنار بگذارد.

علاوه بر این، جایگاه سیاسی نتانیاهاو رو به افول است. او به عنوان یک رهبر سیاسی و ستراتیژیست نظامی شکست‌خورده تلقی می‌شود، کسی که قادر به کسب پیروزی‌های قاطع یا گرفتن امتیازات سیاسی از مخالفانش نیست. او رهبری بدون برنامه مشخص است که با بحران مشروعیتی دست و پنجه نرم می‌کند که هیچ یک از پیشینیانش با آن مواجه نبوده‌اند.

در نهایت، نتیجه به تمایل ترمپ برای مقابله با نتانیاهاو بستگی دارد. اگر او این کار را انجام دهد و فشار را حفظ کند، نتانیاهاو ممکن است خود را در موقعیتی ناخوشایند بیابد، که نشان‌دهنده نمونه‌ای نادر در تاریخ مدرن است که ایالات متحده شرایط خود را دیکته می‌کند و اسرائیل گوش می‌دهد. زمان مشخص خواهد کرد.

* - رمزی بارود روزنامه‌نگار و سردبیر *The Palestine Chronicle* است. او نویسنده شش کتاب است. آخرین کتاب او که با همکاری ایلان پایه ویرایش شده است، «چشم‌انداز ما برای آزادی: رهبران و روشنفکران درگیر فلسطینی سخن می‌گویند» است. دکتر بارود عضو ارشد پژوهشی غیرمقیم در مرکز اسلام و امور جهانی (CIGA) است. وبسایت او <http://www.ramzybaroud.net> است.

۲۲ اپریل ۲۰۲۵